

Distanční výuka,
není nic pro kluka.
Furt doma zavřený,
chybí mi Mařeny.

Sedmnáct let
nepoznám svět.
Hospody zavřený
s kámoši paření
bral já bych hned.

Učitel se zeptal,
kdo mu asi odpoví?
Nikdo, všichni jako duchové,
v posteli se tetelí.

Je distanční výuka a všichni jsou doma,
Nic se nedělá a je to strašná nuda.
Teď se půjde do školy a vše bude nesnadné,
nakonec bude rád ten, kdo nepropadne.

Počítač či notebook vezmu,
mikrofon je nažhavený,
moje hlava klesá ke dnu,
už jsem z toho unavený.

Učitel nám výklad dává
a já se tu flákám,
možná zapsat bych si mohla?
Kdepak, on to do souborů dává ...

Už mám toho dost,
začínám mít zlost.
A ze všeho nejhorší jsou hodiny,
a úkoly z češtiny.

Slova: 0;
Svítil dioda,
kapsida se rozpouští,
buňky rozumu pustoší

Slova: 0;
nemám nápad, nemám vtip;
z mlhy se snažím maximum
vytěžit,
když si euforii podmanila

Z postele první hodinu,
hlavně ať ji neminu.
Na druhou už vylezu,
a vajíčka si přinesu.
Třetí už mě bolí záda,
tak si na gauč lehnu s váma.
Čtvrtá už je zamnou hned,
konec už je na dohled.
Při páté dám obídek,
ať mám plný žaludek.
Šestá už mi značí konec,
ven se těším konec zvonec.

Svítil dioda,
kapsida se rozpouští,
buňky rozumu pustoší

Slova: 0;
nemám nápad, nemám vtip;
z mlhy se snažím maximum vytěžit,
když si euforii podmanila

Doma sedíme u počítače jen,
přemýšlíme jen, jaký je den.
Distanční výuka potkala nás neplánovaně,
doufáme, že zase vše bude normálně...

